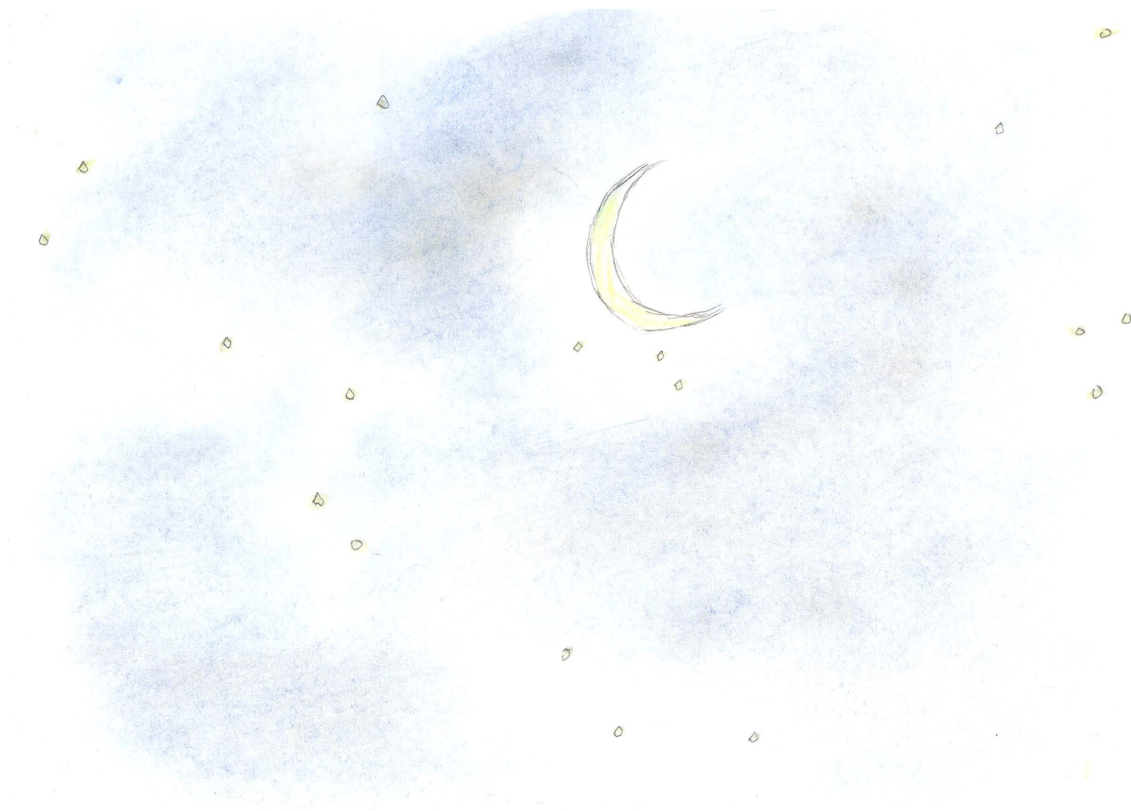




LA NÚRIA



Era una nit dolça i tranquil·la, d' aquelles nits que tothom reposa, una d' aquelles nits que es preparen per a un gran dia.

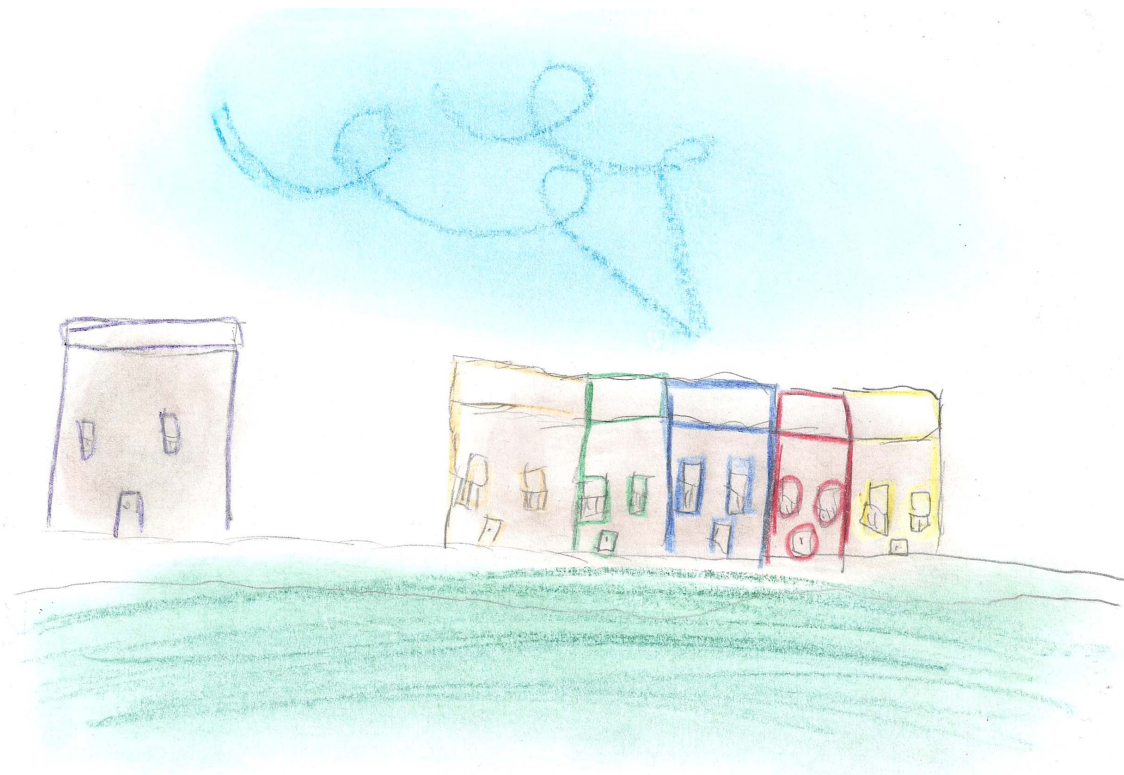
Els estels eren més grans, lluien joiosos al cel, alguns semblava que et feien l'ullet, perquè ells ja ho sabien!



Quan l' alba s' apropava, va ser un d' aquells dies que la mullenada es va omplir de perfum, del perfum de la terra i de l' aire, del perfum de la vida.

Els ocells assajaven els seus cants, la claror arribava sense pressa, però més imponent que mai. Ja es notava que era a prop.

Es va aixecar un ventet suau, quasi imperceptible i ja era aquí, ja havia arribat.



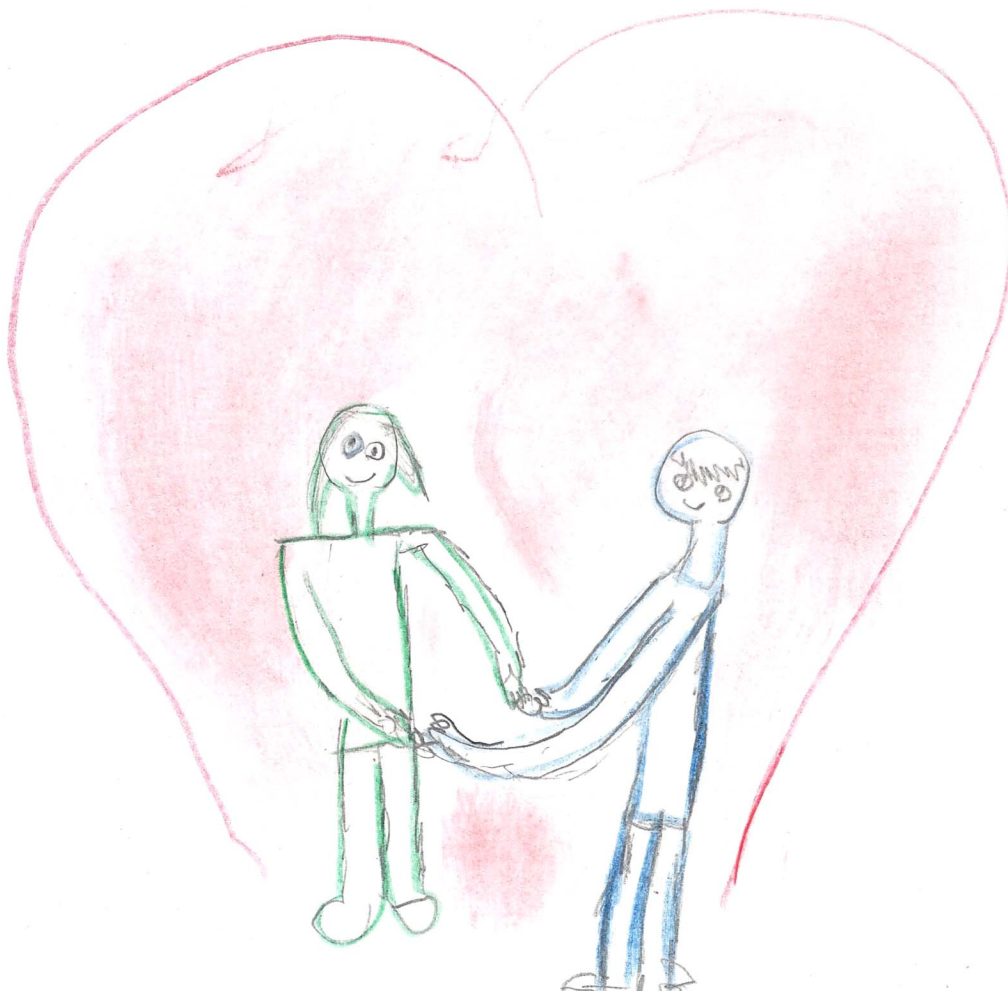
La Núria acabava de néixer.

Havia triat un petit poble, uns pares joves, un gran caliu, una gran il·lusió...

De triar la Núria en sap molt!



De nena, la Núria va créixer i va fer créixer tot el que hi havia al seu voltant: els seus pares, els seus germans, els seus amics... Tots creixien en alegria, tots es feien més grans.



La Núria es va fer tan maca que tothom que la coneixia en quedava meravellat.

Hi va haver algú, però, a qui li va fer un raconet únic dins el seu petit gran cor. Algú amb qui compartiria Viladordis, els seus fills, les seves idees, el seu pas per aquesta vida, altres vides i molt més.

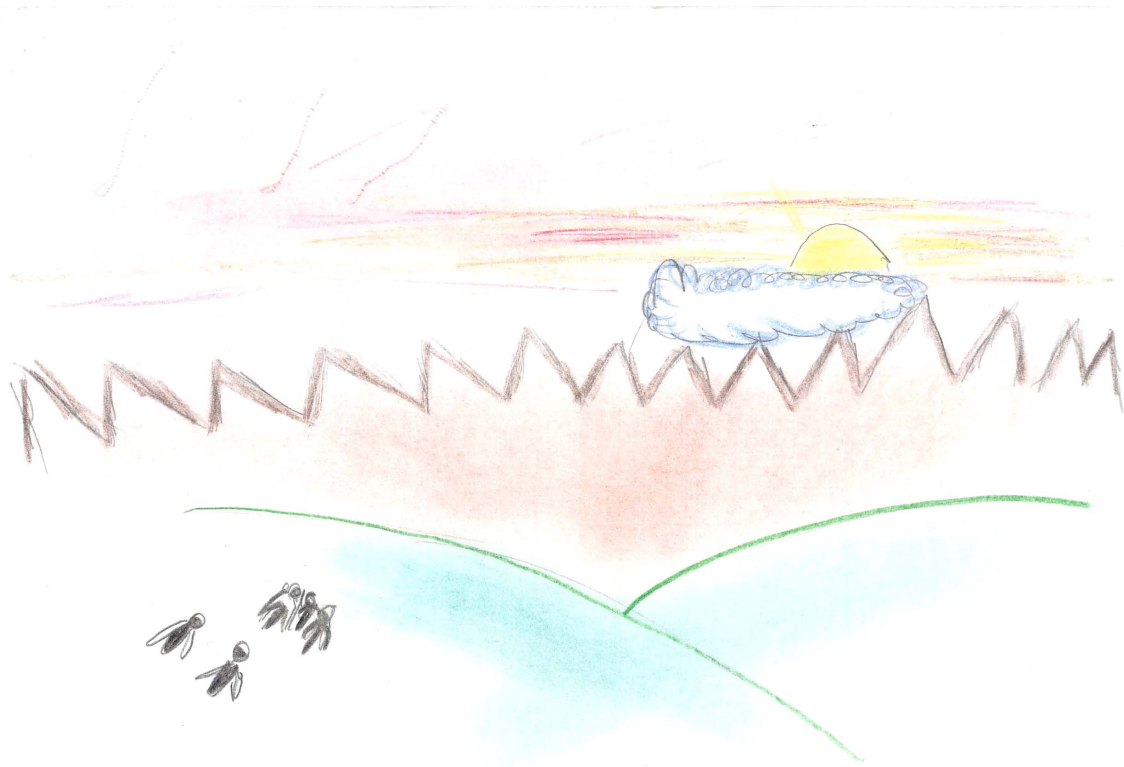


L' energia de la Núria, alimentada pels que l' envolten i l' estimen, sols va fer que créixer i créixer.

Va arribar l' hora d' empeltar-la a dues noves vides, perquè arrelessin a la Terra i es multipliquessin aquelles coses bones, aquells somriures, aquella tendresa, aquelles idees.



Quina generositat, quina feinada!... Ara, però, xxt ... Silenciiiiii!
Ara, toca reposar una mica.



Aquell capvespre va ser diferent, impregnat d' un subtil perfum de farigola i romaní, va ser una hora quieta, tranquil·la, no feia fred, no feia calor.

Havia arribat l' hora d' emprendre un nou viatge, aquest cop sola, per anar allà on sols hi anem amb la imaginació, amb la il·lusió.

Però la Núria ja estava a punt... I sense fer soroll.

Va partir tal com havia arribat, acompanyada de la força de la Terra, sent-ne part.

Se n' ha anat lluny i tanmateix la tenim molt a prop.
No para quieta, buscant el bo i millor per tot l' Univers,
per compartir-ho amb els qui estima, per portar-ne un tros a
Viladordis cada cop que torna, que és molt sovint.

Amb tot el nostre afecte per a la Núria, l' Eudald, l' Arnau i l' Alba
Família Tomasa – Costa

St. Vicenç de Castellet, Novembre 2013